

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 585/22
10.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Миљуш и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из Лазаревца, ул. Карађорђева бр. 2/22, против тужене ББ из ... ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Ђорђе Јевтић адвокат из Београда ул. Десанке Максимовић, бр.8/1, ради заштите од насиља у породици, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Лазаревцу П2 96/22 од 27.9.2022. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу П2 96/22 од 27.9.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П2 96/22 од 27.9.2022. године, ставом првим изреке, забрањено је туженој да се приближава тужилци на удаљености мањој од 3 метра и налажено јој је да се уздржава од било каквог дрског, безобзирног и злонамареног понашања којим угрожава њен телесни интегритет, душевно здравље и спокојство. Ставом другим изреке, одлучено је да ће ове мере заштите од насиља у породици трајати годину дана почев од одређивања по решењу по привременој мери П2 96/22 од 24.5.2022. године и могу бити продужене све док не престану разлози због којих су одређене. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 44.025,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући је

целини, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужила је дала одговор на жалбу.

Апелациони суд је испитао ожалбену пресуду у границама овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку, у вези члана 202. Породичног закона, па је оценио да је изјављена жалба неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка које су прописане чланом 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Неосновано се жалбом указује да је приликом доношења ожалбене пресуде учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку, јер је туженој онемогућено да расправља пред судом, због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено, зато што првостепени суд није извео све предложене доказе, односно није саслушао предложене сведоке и извршио увид у видео запис са сигурносне камере на кући. Ово стога, што суд оцењује који докази ће се извести ради утврђивања битних чињеница, а доказивање обухвата све чињенице које су важне за доношење одлуке, те је правилно првостепени суд одлучио да не изводи предложене доказе, имајући у виду да је чињенично стање у довољној мери утврђено и да је чињенице важне за доношење одлуке првостепени суд утврдио подобним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су у родбинском сродству, тако што је тужила тетка туженој. Дана ... године између тужиле и њене братанице, овде тужене, дошло је до конфликтне ситуације у дворишту тужилиног оца ВВ, а у коме тужена живи, и то у моменту када је тужила кренула до гараже чији улаз је био заграђен жицом, у ком тренутку се појавила тужена која јој се обратила повишеним тоном тражећи од ње да не помера ограду и да не пролази путем који је ограђен, након чега је тужена померила ограду, дошла до тужиле и ухватила је за косу и почела да је вуче, па је ту тужила изгубила равнотежу и пала, а тужена ју је шутирала, псовала мајку и причала да ће јој показати. Док је тужила лежала на земљи пришао је и брат тужене ГГ и почео да је шутира. Након тога је устала и и утрчала у кућу, а ГГ је ушао за њом и почео да је јури око стола. Тужила је критичном приликом претрпела лаку телесну повреду, а што је констатовано медицинском документацијом. Између тужиле и тужене постоје дугогодишњи поремећени породични односи, постоје проблеми због нерашчишћених имовинских односа који су предмет судских поступака. Према налазу и мишљењу Градског центра за социјални рад Одељење Лазаревац од 25.5.2022. године, произилази да се парничне странке налазе у конфликтном односу, да су у њиховој евиденцији већ дужи низ година и да постоји породична историја насиља као и дугогодишњи поремећени породични односи који су предмет судских поступака. Тужила борави у очевој кући од када се њен отац ВВ разболео и остао непокретан, она стара о њему и његује, а у истом дворишту у другој кући живи њен брат ДД са супругом и ћерком, овде туженом. Међу њима је било увек конфликта, а исти су ескалирали када су ДД деца, ББ -овде тужена и њен брат ГГ сазнали, да је ВВ

поклонио кући у којој живи, тужиљи. С обзиром да између странака постоје поремећени односи да имовински односи нису још увек регулисани и да су они предмет судских поступака, процењено је да да постоји висок ризик од поновног насиља које може имати карактеристике тежег облика, те је стручни мишљења да је целисходно изрећи мере заштите од насиља у породици.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право, и то одредбе члана 198. Породичног закона, доносећи побијану одлуку за коју је дао довољно разлога које прихвата и овај суд. Наиме, насиље у породици, према одредби члана 197. став 1. Породичног закона, представља понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а ставом 2. прописано је да се насиљем у породици, између осталог, сматра наношење или покушај наношења телесне повреде и изазивање страха, претње убиством или наношење повреде члану породице и њему блиског лица. Одредбом члана 23. и члана 25. Устава Републике Србије људско достојанство је предвиђено као неприкосновено, а психички и физички интегритет као неповредиви. Имајући у виду наведено, насиље у породици подразумева свако понашање које одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са чланом породице, а којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство члана породице. Стога, правилно првостепени суд закључује да понашање тужене садржи елементе насиља у породици, односно акте психичког и физичког насиља, због чега је правилно оцењено да је оправдано одређивање мере заштите од насиља у породици. С тога, имајући у виду да је радњама тужене несумњиво угрожено спокојство и телесни интегритет тужиље, а посебно имајући у виду стручно мишљење Градског центра за социјални рад у Лазаревцу, то је првостепени суд правилно изрекао мере заштите од насиља у породици, како би се тужиљи обезбедио мир и спокојство да би несметано обављала свакодневне животне активности, те је трајање изречене мере заштите правилно одређено у времену од годину дана, а имајући у виду врсту и тежину испољеног насиља. Зато је жалба тужене одбијена, а побијана пресуда потврђена у ставовима првом и другом изреке.

Нису основани жалбени наводи у којима се указује да се у конкретном случају не може применити одредба члана 197. Породичног закона, обзиром на степен сродства тужиље и тужене и чињенице да оне не живе у истом домаћинству. Наиме, одредбом члана 197. став 3. Породичног закона, прописано је да се члановима породице у смислу став 1. овог члана сматрају, супружници или бивши супружници, деца, родитељи и остали крвни сродници, те лица у тазбинском или адоптивном сродству, односно лица која везује хранитељство, лица која живе или су живела у истом породичном домаћинству, ванбрачни партнери или бивши ванбрачни партнери и др. Стога из наведене законске одредбе произилази да су чланови породице и крвни сродници, а што парничне странке свакако јесу, с обзиром да је реч о тетки и братаници. Из наведеног следи да, у смислу цитиране одредбе, није неопходно да чланови породице живе у истом породичном домаћинству да би се могло говорити о постојању насиља у породици.

Неосновано се жалбом указује да да у конкретном случају није било насиља и да током поступка није доказано да је тужена извршила било какво насиље према тужиљи. Наиме, током првостепеног поступка на несумњив начин је утврђено да је тужена испољила физичко и психичко насиље према тужиљи и да је целисходно изрицање мера заштите од насиља у породици, те да се акти психичког насиља тужене према тужиљи огледају у вређању тако што је тужена псовала мајку тужиљи и претњама „да ће јој показати“, док се акти физичког насиља огледају у телесном повређивању тужиље, која је критичном приликом претрпела лаку телесну повреду, а што је констатовано медицинском документацијом. Из прибављеног мишљења Градског центра за социјални рад Лазаревац произилази да се парничне странке налазе у конфликтном односу, постоји породична историја насиља као и дугогодишњи поремећени породични односи који су предмет судских поступка, те да постоји висок ризик од поновног насиља који може имати карактеристике тежег облика, и предложио одређивање мере заштите од насиља у породици, па је правилно првостепени суд, по налажењу овог суда оценио и прихватио стручно мишљење органа старатељства, те је у склопу осталих утврђених чињеница, одредио мере заштите имајући у виду њихову сврху, да у свакодневном животу успоставе спокојство и мир тужиље као жртава насиља. У том смислу, изречене мере нису казна учиниоцу насиља, већ је њихово дејство првенствено превентивно, јер опомињу и упозоравају учиниоца какве га законске последице очекују за случај да убудуће понови своје дело, због чега морају бити ефикасне и сврсисходне, како би могле остварити свој циљ.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, која је садржана у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, с обзиром да је донета правилном применом чланова 153. и 154. Закона о парничном поступку, у вези члана 202. Породичног закона, због чега је ожалбена пресуда у овом делу изреке потврђена.

Из наведених разлога, применом члана 390. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 202. Породичног закона, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Председник већа – судија
Весна Мاستиловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић